

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

II: Φαρμακείτρια (ὑπόθεσις)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ἀλλ' ἐκάλ' Ἰσχυροῦς ἐπ' ἀρκευθῆσι κομῶσσι.
 πάντα δ' ἔναρξαι φένοιντο, κῆρ' αἰτίους ὄχνας ἐνεΐκει,
 δάφνης ἐπὶ θνάσφῃ, κ' τὸς κύνας ὠ' λαφός ἔλκοι.
 καὶ ὄρεων τοῖ σκῶπερ ἀπὸ δῶπερ ἰνῶ.

λήγετ' βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 χ' ὦ μὲν τόσ' εἰπῶν ἀπεπαύσαρ. ἔνδ' Ἀφροδίτα
 ἦδε λ' ἀνορθῶσσι, τὰ γέ μ' ἀν λίνα πάντα λελοίπει
 ἐκ μοιρᾶν. χ' ὦ δάφνης ἔβαρβόν. ἐκλυσε δίνα
 ἐν μοίρεσι φίλον ἀνδρα, ἐν οὐ νύμφασιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 κ' τὴν δ' ἴδ' ἀν αἶπα, τότε σκύφος, ὡς κεν ἀμέλεας
 ἀείσω τὰς μοῖσαις, ὡ χεῖρετε πρῶτα μοῖσαι.
 χεῖρετ', ἐγὼ δ' ἕμμιν ὄρεσ' ὑπερον ἄσῶν.
 πλῆρες ριμέλιτος ἔκαλον σῶμα οὐρσ φένοισι. Αἰ.
 πλῆρες δέ χαρδόνων, κ' ἀπ' Αἰγίλω ἰχθῆσιν ἰώρις
 ἀδείαν, τέτλιγες ἐπὶ τύχη φέρετρον ἄσῶν.
 ἠνὶ δέ ρι β' δέ παρ, θᾶσσι φιλοῦσ' ὡς καλὸν ὄσ' δει.
 ὄρεων πεπλῶσθαι νιν ἠδὲ κράναισι δακαεῖσ.
 ὦ δ' ἴθι κισαῖδα, τὴν δ' ἀμελγέ νιν. αἰ δέ χίμοιρα
 οὐ μὴ σκίρτασθε, μὴ δ' ἔραρσ ἕμμιν ἀνασθῆ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ

ρου εἰδυλλίης.

Ἰπὸ κείτῃ Σιμαῖδα δέλωιδος Μωδῆς πνός ἐρῶ
 σε, ὃν παλαιῶς προσελαί παροῦντα ἐν παλαιῶσιν, ἢ
 Σιμαῖδα φίλτροισι τὴν φάρμακον δὲ πνός θερα-

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

παίνης Θεούλιδος ὑποδύκονα μένη, ἐφ' ἑαυτὴν περ-
 ρᾶται μετὰ γυν, ἐπικαλόμενή τὴν Σελεύην καὶ τὴν
 Ἐκάτην, ὡς δὲ ἔρωπι συμβαλλομένης νυκτε-
 νᾶς θεᾶς. τὴν δὲ Θεούλιδα ὁ Θεοκρίτος ἀπεροκά-
 λωσεν ἐκ τῶν Σώφρονος μετὶ νεγκε μίμων

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ, ΕΙΣ
 ΔΥΣΧΙΟΝ Β΄.

Α μοι τοῖσ' ὀφθαί φέρι Θεούλι,
 πᾶ ἅ τ' ἀφίλτρα.
 σίφον τὰν κελύεαν Φοινικέω
 οἶοσ' ἀώτῳ,
 ὡς ἐνέμον εἴνευ Ἰαφίλκα
 ταδύσμαι ἄνδρα,

ὅσ μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέ πθ' ἦκει.
 οὐδ' ἔγνω πότεδρον πεθακάμβυ, ἢ ζωοειμίς,
 οὐδέ θυράσ ἀρῶραξεν ἀνάρισος. ἢ ῥά οἱ ἄλλα
 ἔχετ' ἔχων ὅτ' ἔρωσ ταχινᾶσ φερίας, ἀτ' ἀφοσίπα
 ἐασύμαι πρὶ τὰν Τιματήριον παλαίεσαν
 αὐειον, ὡς νινί δ' ὦ, ἢ μέμφομαι οἰά με πρῖθ.
 νῦν δ' ἐνιν ἐκδυέων καταθύσομαι. ἀλλὰ Σελεύην
 Φαῖνε καλόν. τὴν ἄρ' ἤρτα εἶσομαι ἄσυχαι δαίμον,
 τᾶ χθονία θ' Ἐκάτη, τὰν Ἐσκύλακθ' ἔρομένην
 ἐρχομένην νεκυῶν ἀνάτ' ἠεία, καὶ μέλαν ἄμα.
 χεῖρ' Ἐκάτη σαπλήπ, ἢ ἔς τέλος ἄμμιν ὀπίσει

Φάρμακον